

Arrest

nr. 335 961 van 14 november 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 20 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 7 oktober 2021 binnenkwam als niet-begeleide minderjarige, zonder identiteitsdocument, diende op 8 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 4 november 2021 besliste de Dienst Voogdij van de FOD Justitie dat verzoekster meerderjarig was, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat zij 23,77 jaar oud was met een standaarddeviatie van 1,9 jaar.

1.3. Op 20 november 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoekster door aangetekende brief van 20 november 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 08/10/2021
Overdracht CGVS: 25/02/2022*

U werd op 18 juli 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 13.42 uur tot 17.45 uur, bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat, Meester Alphonse NDOBA, loco Meester Christophe DESENFANS, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig. U werd op 16 oktober 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 08.47 uur tot 11.16 uur, bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat, Meester Zozan AKÇA, loco Meester Christophe DESENFANS, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Abgaal-clan te behoren. U bent een soennitische moslim. U verklaart geboren te zijn op [...] augustus 2005 en dat u bij aankomst in België dus 16 jaar oud was. Uit de leeftijdsbepaling uitgevoerd in oktober 2021 bleek echter dat u op dat moment reeds rond de 23.77 jaar oud was, met een standaarddeviatie van 1.9 jaar. U bent geboren in Cali Fooldeheere, gelegen in het district Jowhar in de provincie Middle Shabelle. U woonde hier tot aan uw vertrek uit Somalië, op een verblijf van negen maanden in 2016 in Buul Lebeley na, toen uw gezin tijdelijk moest vluchten uit Cali Fooldeheere.

U woonde samen met uw moeder, vader, broers en zussen in Cali Fooldeheere. Uw vader stierf wanneer u jong was. Uw moeder hertrouwde met de halfbroer van uw vader. Uw stiefvader wou dat u besneden zou worden. Uw moeder verzette zich, aangezien ze al een dochter verloren had door het bloeden bij de besnijdenis. Uw stiefvader nam u toch mee naar een besnijdstster.

Toen u wat ouder was, begon u te daten met een jongen. Uw stiefvader zag jullie samen in het huis. Uw stiefvader zette hem buiten, en hij sloeg u. U bleef de jongen toch zien, maar dan buitenshuis. Uw stiefvader begon u te slaan met een stok, waarvan u nog een litteken hebt. U diende naar uw stiefvader te luisteren. Hij begon uw vrijheid in te perken, u mocht nergens naartoe gaan. Hij schoor uw haar en gooide heet water op u.

Op een dag zei hij tegen uw moeder dat hij u ten huwelijk zou geven aan A., een oude man. Uw moeder wilde dit niet. Een week later echter, had uw stiefvader geld ontvangen van A. Omdat u en uw moeder zich verzetten, sloeg uw stiefvader zowel u als uw moeder. Uw stiefvader bracht u naar het huis van A.

A. wilde intiem met u zijn, maar aangezien u uw regels had, besloot hij om gewoon naast u te slapen. De volgende dag in de namiddag kwam F., de zoon van uw maternale tante, langs bij het huis. A. opende de deur. F. zei dat hij u wou zien. U kwam van de wc naar buiten gerend, en u zag dat ze aan het vechten waren. Omdat u zag dat F. kleiner was dan A., nam u een kleine kruk, waarmee u op het hoofd van A. sloeg. A. keerde zich naar u, en om u te beschermen, nam F. een mes. Hij stak A. meerdere keren.

F. en uzelf renden weg. Jullie kwamen aan in Mahaday. Daar sliepen jullie een nacht, en de volgende ochtend bracht uw maternale nonkel jullie naar Mogadishu. In Mogadishu sliepen jullie in het huis van de maternale nonkel. Die ochtend toen jullie toekwamen in Mogadishu, is A. gestorven. Men belde naar uw nonkel, op zoek naar jullie. Uw nonkel deed alsof hij jullie niet gezien had. Hij bracht jullie naar het huis van zijn schoonzus.

Uw nonkel werd eerst opgebeld en dan later met wapens aangevallen. Ze kwamen kijken in zijn huis, en beseften dat jullie daar niet aanwezig waren. Uw moeder en uw nonkel beslisten om jullie het land uit te sturen. F. mocht als eerste vertrekken, omdat hij beschuldigd werd van de moord. Hij ging naar het Verenigd Koninkrijk. Uzelf kon als tweede vertrekken.

U vertrok op 6 oktober 2021 met het vliegtuig in Somalië. U kwam toe in België op 7 oktober 2021. U deed een verzoek om internationale bescherming op 8 oktober 2021.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door de familie van A., aangezien zij u verantwoordelijk stellen voor zijn dood. U vreest daarnaast ook dat uw stiefvader u zal laten herbesnijden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een historiek van uw medisch dossier, een attest van besnijdenis, en een attest van desinfectatie. Op 26 juli 2024 stuurde u uw opmerkingen over de notities van het eerste persoonlijk onderhoud door.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1, p.2-3; CGVS 2, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. In casu werd vastgesteld dat u het Commissariaat-generaal geen zicht biedt op uw identiteit, uw familiale situatie, uw reële levensomstandigheden voor uw aankomst in België en uw vluchtmotieven.

Om te beginnen werd vastgesteld dat u zich onterecht als minderjarige heeft voorgedaan. U gaf tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (op 8 oktober 2021) aan geboren te zijn op [...] augustus 2005, en u verklaarde uzelf dus op dat moment 16 jaar oud. Overeenkomstig de beslissing door de dienst Voogdij in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, kon u niet worden beschouwd als minderjarige. Het medisch onderzoek d.d. 28

oktober 2021 concludeerde immers dat uw leeftijd werd bepaald op 23.77 jaar met een standaarddeviatie van 1.9 jaar. Dit is een verschil van meer dan zes jaar.

Dit klemmt des te meer omdat u ook geen enkel document neerlegt ter staving van uw identiteit. Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u nochtans dat uw paspoort door de smokkelaar was afgenomen (zie fiche Mineur Etranger Non Accompagné). Bij DVZ stelde u dan weer nooit een paspoort hebt gehad (Verklaring DVZ, p. 10). Ook op het CGVS hebt u het over een paspoort dat de smokkelaar voor u gevonden heeft. Bij gebrek aan geloofwaardige documenten en verklaringen acht het CGVS uw identiteit dan ook niet ontegensprekelijk aangetoond.

De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate. Uw leeftijd is immers een essentieel element van uw identiteit en levensomstandigheden in uw land van herkomst en vormt het kader van het aangehaald asielrelaas. Dat u in werkelijkheid meerderjarig bent, verandert niet alleen uw positie die u in uw verhaal inneemt, maar ook de kennis die er redelijkerwijze van u verwacht kan worden.

Ook wat betreft de door u ingeroepen vluchtaanleiding en vrees bij terugkeer legt u geen consistente verklaringen af, terwijl dit wel van een verzoeker om internationale bescherming kan en mag worden verwacht. Wat betreft uw verklaringen rond A., dient er vastgesteld te worden dat uw relazen fundamenteel verschillen tussen uw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken (hierna afgekort als DVZ) en uw verklaringen op het CGVS. Zo verklaart u bij DVZ dat uw vrees bij terugkeer naar uw land de volgende is: "Ik vrees gedwongen uitgehuwelijkt te worden aan een oudere man." (zie vragenlijst CGVS en fiche Mineur Etranger Non Accompagné p.3). Uw relaas bij DVZ gaat als volgt: uw stiefvader zou u uithuwelijken. Uw moeder belt vervolgens naar uw oom in Mogadishu, deze laatste komt u halen, en hielp u om het land te kunnen verlaten (vragenlijst DVZ). Volgens uw verklaringen bij DVZ verliet u Somalië dus uit vrees dat u gedwongen uitgehuwelijkt zou worden aan A. Dit valt niet te vereenzelvigen met uw vrees die u aanhaalt tijdens uw gehoren op het CGVS. Daar verklaart u namelijk dat u reeds onder dwang uitgehuwelijkt werd aan A., dat uw neef F. deze man doodde (CGVS 1, p. 16-17), en dat u vreest dat u daarvan beschuldigd zou worden (CGVS 1, p. 11). U wijzigt dus fundamenteel uw asielrelaas. Dat u eerst aanhaalt te vrezen om uitgehuwelijkt te worden aan een oude man, maar dat u later beweert dat deze man al gedood is geweest en dat u vreest dat u beschuldigd zal worden van de dood van deze man, valt niet met elkaar te vereenzelvigen. Bij het interview op het CGVS werd u nochtans in het begin gevraagd of het interview bij DVZ goed verlopen was, of u de tolk goed begrepen had, en of u al dan niet een goede samenvatting van uw problemen had kunnen geven. U antwoordde op deze drie vragen dat alles goed verlopen was. Ten slotte werd u nog gevraagd of u nog opmerkingen had over het eerste interview bij DVZ, en u antwoordde van niet (CGVS 1, p. 3). Op geen van deze momenten haalt u dus aan dat uw verklaringen bij DVZ niet zouden kloppen. Hier moet het CGVS vaststellen dat u inconsistent bent over de kern van uw vrees, waardoor uw geloofwaardigheid reeds fundamenteel geraakt wordt. Daarbij aansluitend blijkt uit het leeftijdsonderzoek dat de rol die u inneemt in uw beweerde vluchtaanleiding weinig geloofwaardig is. Daar waar u dus beweerde dat u als 16-jarige vreesde te zullen uitgehuwelijkt omdat u vanaf dat ogenblik als volwassene werd beschouwd (vragenlijst CGVS en fiche Mineur Etranger Non Accompagné), wat overeenkomt met de beschikbare informatie over Somalische huwelijken en bijgevolg de leeftijd waarop laaggeschoolde Somalische vrouwen doorgaans hun eerste kind krijgen (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map), blijkt uit het leeftijdsonderzoek dus dat u in werkelijkheid minstens 21,87 jaar oud was toen u in België toekwam en mogelijks zelfs al 25,67 jaar oud was. Aangezien u al lang volwassen was, komt het bijzonder weinig plausibel over dat u plots onder dwang zou zijn uitgehuwelijkt. Uw werkelijke leeftijd doet overigens ook sterk twifelen aan de plaats die u zou innemen binnen uw familie, omdat het weinig plausibel is dat u als ongeveer 23-jarige vrouw maar twee zussen zou hebben van ongeveer 12 en 9 jaar oud (Verklaring DVZ, p. 9), die op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud volgens u ongeveer 15 en 13 jaar oud zijn en die daarom te jong zouden zijn om gelijkaardige problemen te kennen als u (CGVS 2, p. 5,6).

De tweede vrees die u aanhaalt, is dat u onder druk van uw stiefvader opnieuw besneden zou worden (vragenlijst DVZ, CGVS 1, p. 3, CGVS 2, p. 3). Aangezien u geen zicht heeft geboden op uw werkelijke levensomstandigheden, is het voor het CGVS onmogelijk om deze vrees te kunnen inschatten. Zowel bij DVZ als het CGVS gaf u bij herhaling aan dat u alleenstaand was en u verklaart uitdrukkelijk dat u nooit bent getrouwd (CGVS 1, p. 8) om tijdens uw relaas dan plots te stellen dat u bent uitgehuwelijkt zonder inspraak of toestemming te geven (CGVS 1, p. 16). Of u al dan niet getrouwd bent (geweest) is van cruciaal belang voor een correcte beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie blijkt niet dat er in Somalië een systematische toepassing is van herinfibulatie (geheel of gedeeltelijk) tegen de wil van de vrouw in. U bevestigt dat ook in zoveel woorden wanneer u zegt dat een vrouw die getrouwd is geweest niet opnieuw zou worden toegemaakt (CGVS 2, p. 5).

Ook op het netwerk waarop u zou kunnen terugvallen bij terugkeer naar Somalië geeft u geen goed zicht. Zo is het niet aannemelijk dat u met niemand in uw herkomstland nog contact heeft. U kwam België binnen op 7

oktober 2021 (zie dossier DVZ). Op een telefoontje met uw moeder na toen u pas was gearriveerd (CGVS 1, p. 8), beweert u geen contact meer gehad te hebben met geen enkele persoon in Somalië (CGVS 2, p. 9). Dit kan het CGVS niet aanvaarden, aangezien u zeer vage verklaringen geeft over waarom u geen contact heeft, aangezien u helemaal niet lijkt te proberen om nieuws over uw familie te vergaren, en aangezien u wel beweert dat uw moeder verantwoordelijk gehouden wordt voor de moord op A., en dat ze "tot nu" problemen kent hieromtrent (CGVS 1, p. 18). Indien u daadwerkelijk geen contact heeft met uw familie, dan kan u onmogelijk weten dat uw moeder "tot nu" problemen kent. U geeft als reden voor het niet hebben van contact met uw familie in Cali Fouldheere, dat dit te gevaarlijk zou zijn, omdat uw stiefvader het te weten zou komen (CGVS 1, p. 7-8). U verklaart dat u zelfs geen contact heeft met uw nonkel in Mogadishu, noch met uw tante in Buul Lebeley, want dat zou ook te gevaarlijk zijn (CGVS 1, p. 10). Dat u op drie jaar tijd met geen enkele persoon in Somalië contact zou gehad hebben, is moeilijk te geloven. Des te meer omdat uw geloofwaardigheid al ver te zoeken is na de vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordeed, en na de tegenstrijdigheden die moesten vastgesteld worden tussen uw vrees bij DVZ en CGVS, zoals aangehaald hierboven.

U beweert ook dat u geen contact hebt met uw neef F., die in het Verenigd Koninkrijk zou verblijven (CGVS 2, p. 8). U heeft zelfs niet geprobeerd om contact met hem op te nemen (CGVS 2, p. 8). De reden die u hiervoor geeft is omdat ze op zoek zijn naar u (CGVS 2, p. 8). Dat u uw neef in het Verenigd Koninkrijk niet zou kunnen bereiken omdat iemand in Cali Fouldheere naar u op zoek is, valt niet serieus te nemen.

Ook over uw nicht die in België woont verklaart u dat u niet weet waarom ze uit Somalië weggevlucht is (CGVS 1, p. 8). U gevraagd of u ooit aan uw moeder vroeg waarom uw nicht, die overigens ook in hetzelfde dorp woonde als u, weggevlucht was uit Somalië, antwoordt u: "Nee, ik heb het nooit aan mijn moeder gevraagd. En ze zei tegen mij dat ze het land verliet door problemen." (CGVS 1, p. 9). U blijft enorm vaag wat betreft uw nicht. Overigens is het ook opmerkelijk dat u niet via haar nieuws over uw familie of uit het dorp zou kunnen vernemen.

U beweert dus geen enkel contact te hebben met enige relevante persoon in uw familie of relevante persoon uit uw asielrelaas, en zelfs met geen enkele persoon in Somalië. Het CGVS aanvaardt dit niet als geloofwaardig, en besluit dat u doelbewust uw familiale omstandigheden heeft achtergehouden. Zonder op de hoogte te zijn van uw huidige familiale situatie, is het voor het CGVS onmogelijk om een inschatting te kunnen maken van uw vrees voor herbesnijdenis.

U werd geconfronteerd met deze twijfel rond het ontbreken van enig contact, en er werd u in herinnering gebracht dat u de volledige waarheid dient te vertellen. U werd de kans geboden om met uw advocaat te overleggen in het bijzijn van de tolk. De PO verliet het lokaal, en wanneer het gehoor opnieuw hervat werd, werd u gevraagd of u uw verklaringen wenste te wijzigen. U bleef echter bij uw verklaringen (CGVS 2, p. 11).

Samenvattend kan dus gesteld worden dat u zich doelbewust heeft voorgedaan als minderjarige, dat u tegenstrijdige vrees aanhaalde, en dat u daarbij ook uw familiale omstandigheden bewust heeft achtergehouden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De door u voorgelegde historiek van uw medisch dossier, attest van besnijdenis, en attest van desinfectatie tonen dan wel aan dat u hier een hersteloperatie onderging, maar veranderen niets aan het gegeven dat u uw omstandigheden niet hebt duidelijk gemaakt aan het CGVS.

De door u aangebrachte correctie in het kader van het opvragen van de notities, wijzigen evenmin inhoudelijk iets aan bovenstaande appreciatie.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist op zich niet dat u van Somalische origine bent, de Somalische nationaliteit bezit (of bezat), en dat u gedurende langere tijd in Somalië heeft verbleven, meer bepaald in het district Jowhar in de provincie Middle Shabelle.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR/SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere

belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilities, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Middle Shabelle.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.

Vooreerst benadrukt verzoekster haar kwetsbare profiel met verwijzing naar haar ongeschoold profiel, haar herkomst en het feit dat ze werd besneden alsook werd mishandeld.

Voorts betoogt verzoekster dat ze in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming op basis van haar persoonlijke problemen.

Verder uit verzoekster kritiek op het leeftijdsonderzoek zoals dat werd uitgevoerd door de Dienst Voogdij. Verzoekster volhardt in haar verklaringen rondom haar leeftijd en benadrukt verder dat zij nooit een eigen paspoort heeft gehad, maar dat zij om te reizen een geleend paspoort heeft gebruikt, en dat het dit paspoort is dat door de smokkelaar is weggenomen.

Inzake de vastgestelde tegenstrijdigheden wijst verzoekster op de slechte omstandigheden waarin het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verloopt en herhaalt haar afgelegde verklaringen tijdens het persoonlijke onderhoud. Hierbij meent verzoekster dat deze verklaringen wel degelijk gedetailleerd en coherent zijn.

Verzoekster uit verder kritiek op de cascaderedenering die wordt toegepast met betrekking tot de leeftijd van verzoekster en de leeftijd van haar zussen.

Voorts stelt verzoekster dat ze wel degelijk heeft geprobeerd om contact op te nemen met haar moeder. Haar moeder heeft haar evenwel gewaarschuwd om niet langer contact op te nemen.

Verder begrijpt verzoekster niet waarom er een zicht op haar familiale situatie vereist is gelet op de situatie van vrouwen in Somalië met betrekking tot vrouwelijke genitale verminking.

Verzoekster benadrukt verder dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet toepassing kent gelet op de reeds ondergane vrouwelijke genitale verminking. Verzoekster licht het risico op herinfibulatie toe en benadrukt hierbij de volgende aandachtspunten: de verzoekster is een jonge vrouw, zij heeft nooit een huwelijk geconsumeerd, zij komt uit een familie die vrouwenbesnijdenis praktiseert, haar stiefvader is een gewelddadige man en haar moeder is een gecontroleerde en onderworpen vrouw, zij heeft in het verleden reeds vervolgingen ondergaan, haar leven stond volledig onder controle van haar stiefvader, zij zal bij terugkeer onvermijdelijk worden uitgehuwelijkt, en het feit dat zij gedesinfibuleerd is (terwijl zij nooit een huwelijk heeft geconsumeerd) zal worden gezien als een schande voor haar familie.

In ondergeschikte orde meent verzoekster in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming op basis van de precare veiligheidssituatie. Verzoekster verduidelijkt aan de hand van landeninformatie. Verder meent verzoekster dat een terugkeer naar Somalië zal leiden tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

3.1.2. Op 15 januari 2025 legde de commissaris-generaal een nota met opmerkingen neer waarin wordt gesteld dat het verzoekschrift geen gegrond middel bevat.

3.1.3. Op 11 september 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende landeninformatie bij:

- UNHCR *“International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia”* van september 2022;
- EUAA *“Country Guidance: Somalia”* van augustus 2023;
- EUAA *“Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation”* van februari 2023;
- EUAA *“Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update”* van 17 mei 2023;
- COI Focus *“Somalië: Veiligheidssituatie”* van 25 maart 2025 (update).

3.1.4. Ter terechtzitting van 19 september 2025 legt verzoekster een aanvullende nota neer met nieuwsartikelen met betrekking tot de veiligheidssituatie en verwijst ook naar een ACLED-rapport van mei 2025.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht, laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3.1. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden vrezen daar ze misleidende verklaringen aflegde rondom haar leeftijd (i), haar verklaringen ernstig tegenstrijdig zijn (ii) en ze geen zicht geeft op de werkelijke levensomstandigheden voor haar vertrek uit Somalië (iii).

Verzoekster kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanhalen van vergoelijkingen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoekster in haar verzoekschrift wijst op haar kwetsbaar profiel, met verwijzing naar haar lage scholingsgraad en het feit dat ze het slachtoffer was van vrouwelijke genitale verminking. Inzake de scholingsgraad van verzoekster is de Raad van oordeel dat, zelfs als kan worden aangenomen dat verzoekster laaggeschoold is, dit niet kan volstaan om te verklaren waarom zij vage en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over kernelementen van haar asielrelaas, zoals verder zal blijken. Uit het loutere feit dat verzoekster genitale verminking heeft ondergaan kan ook niet worden geconcludeerd dat verzoekster op enerlei wijze beperkt of verhinderd zou zijn geweest in het afleggen van coherente en gedetailleerde verklaringen. Op heden ligt er ook geen medisch objectief attest neer waaruit een psychologische problematiek zou blijken die verzoekster zou hebben kunnen beïnvloeden tijdens de asielprocedure.

Voorts merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekster misleidende verklaringen aflegde rondom haar leeftijd:

“Om te beginnen werd vastgesteld dat u zich onterecht als minderjarige heeft voorgedaan. U gaf tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (op 8 oktober 2021) aan geboren te zijn op [...] augustus 2005, en u verklaarde uzelf dus op dat moment 16 jaar oud. Overeenkomstig de beslissing door de dienst Voogdij in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, kon u niet worden beschouwd als minderjarige. Het medisch onderzoek d.d. 28 oktober 2021 concludeerde immers dat uw leeftijd werd bepaald op 23.77 jaar met een standaarddeviatie van 1.9 jaar. Dit is een verschil van meer dan zes jaar.

Dit klemmt des te meer omdat u ook geen enkel document neerlegt ter staving van uw identiteit. Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u nochtans dat uw paspoort door de smokkelaar was afgenomen (zie fiche Mineur Etranger Non Accompagné). Bij DVZ stelde u dan weer nooit een paspoort hebt gehad (Verklaring DVZ, p. 10). Ook op het CGVS hebt u het over een paspoort dat de smokkelaar voor u gevonden heeft. Bij gebrek aan geloofwaardige documenten en verklaringen acht het CGVS uw identiteit dan ook niet ontegensprekelijk aangetoond.

De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate. Uw leeftijd is immers een essentieel element van uw identiteit en levensomstandigheden in uw land van herkomst en vormt het kader van het aangehaald asielrelaas. Dat u in werkelijkheid meerderjarig bent, verandert niet alleen uw positie die u in uw verhaal inneemt, maar ook de kennis die er redelijkerwijze van u verwacht kan worden.”

Waar verzoekster in haar verzoekschrift de beslissing van de Dienst Voogdij inzake haar leeftijdsbepaling in twijfel trekt, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist. Verzoekster had de mogelijkheid deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State. De Raad merkt op dat verzoekster thans in onderhavige procedure geen bewijs voorlegt dat dergelijk beroep is ingediend. Voor de Raad staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoekster dan ook vast. Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoekster ouder is dan 21 jaar, toont wel degelijk aan dat het uitgesloten is dat verzoekster minderjarig zou zijn. Het feit dat verzoekster in haar verzoekschrift nog steeds vasthoudt aan haar ongeloofwaardig geachte geboortedatum, toont dan ook aan dat verzoekster wel degelijk bewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden. De vaststelling dat verzoekster valse verklaringen heeft afgelegd over haar werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van haar nood aan internationale bescherming, is nefast voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

Verzoekster tracht in haar verzoekschrift haar verklaringen inzake haar paspoort te nuanceren door te poneren dat ze eigenlijk niet zelf over een paspoort beschikte, doch er aan haar een paspoort van iemand anders werd uitgeleend. Evenwel betreft dit een louter scharen achter één van de door de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdige verklaringen. Verzoekster biedt geen overtuigende verklaring waarom ze op drie verschillende momenten uiteenlopende verklaringen aflegde, behoudens dat dit een misverstand zou betreffen. De vraagstellingen door de verscheidene ambtenaren en de antwoorden van verzoekster zijn naar oordeel van de Raad duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Het betoog dat er enige sprake van misverstand zou zijn geweest is dan ook niet dienstig.

Vervolgens stelt de bestreden beslissing terecht vast dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde:

“Ook wat betreft de door u ingeroepen vluchtaanleiding en vrees bij terugkeer legt u geen consistente verklaringen af, terwijl dit wel van een verzoeker om internationale bescherming kan en mag worden verwacht. Wat betreft uw verklaringen rond A., dient er vastgesteld te worden dat uw relazen fundamenteel verschillen tussen uw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken (hierna afgekort als DVZ) en uw verklaringen op het CGVS. Zo verklaart u bij DVZ dat uw vrees bij terugkeer naar uw land de volgende is: “Ik vrees gedwongen uitgehuwelijkt te worden aan een oudere man.” (zie vragenlijst CGVS en fiche Mineur Etranger Non Accompagné p.3). Uw relaas bij DVZ gaat als volgt: uw stiefvader zou u uithuwelijken. Uw moeder belt vervolgens naar uw oom in Mogadishu, deze laatste komt u halen, en hielp u om het land te kunnen verlaten (vragenlijst DVZ). Volgens uw verklaringen bij DVZ verliet u Somalië dus uit vrees dat u gedwongen uitgehuwelijkt zou worden aan A. Dit valt niet te vereenzelvigen met uw vrees die u aanhaalt tijdens uw gehoren op het CGVS. Daar verklaart u namelijk dat u reeds onder dwang uitgehuwelijkt werd aan A., dat uw neef F. deze man doodde (CGVS 1, p. 16-17), en dat u vreest dat u daarvan beschuldigd zou worden (CGVS 1, p. 11). U wijzigt dus fundamenteel uw asielrelaas. Dat u eerst aanhaalt te vrezen om uitgehuwelijkt te worden aan een oude man, maar dat u later beweert dat deze man al gedood is geweest en dat u vreest dat u beschuldigd zal worden van de dood van deze man, valt niet met elkaar te vereenzelvigen. Bij het interview op het CGVS werd u nochtans in het begin gevraagd of het interview bij DVZ goed verlopen was, of u de tolk goed begrepen had, en of u al dan niet een goede samenvatting van uw problemen had

kunnen geven. U antwoordde op deze drie vragen dat alles goed verlopen was. Ten slotte werd u nog gevraagd of u nog opmerkingen had over het eerste interview bij DVZ, en u antwoordde van niet (CGVS 1, p. 3). Op geen van deze momenten haalt u dus aan dat uw verklaringen bij DVZ niet zouden kloppen. Hier moet het CGVS vaststellen dat u inconsistent bent over de kern van uw vrees, waardoor uw geloofwaardigheid reeds fundamenteel geraakt wordt. Daarbij aansluitend blijkt uit het leeftijdsonderzoek dat de rol die u inneemt in uw beweerd vluchtaanleiding weinig geloofwaardig is. Daar waar u dus beweert dat u als 16-jarige vreesde te zullen uitgehuwelijkt omdat u vanaf dat ogenblik als volwassene werd beschouwd (vragenlijst CGVS en fiche Mineur Etranger Non Accompagné), wat overeenkomt met de beschikbare informatie over Somalische huwelijken en bijgevolg de leeftijd waarop laaggeschoolde Somalische vrouwen doorgaans hun eerste kind krijgen (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map), blijkt uit het leeftijdsonderzoek dus dat u in werkelijkheid minstens 21,87 jaar oud was toen u in België toekwam en mogelijks zelfs al 25,67 jaar oud was. Aangezien u al lang volwassen was, komt het bijzonder weinig plausibel over dat u plots onder dwang zou zijn uitgehuwelijkt. Uw werkelijke leeftijd doet overigens ook sterk twifelen aan de plaats die u zou innemen binnen uw familie, omdat het weinig plausibel is dat u als ongeveer 23-jarige vrouw maar twee zussen zou hebben van ongeveer 12 en 9 jaar oud (Verklaring DVZ, p. 9), die op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud volgens u ongeveer 15 en 13 jaar oud zijn en die daarom te jong zouden zijn om gelijkaardige problemen te kennen als u (CGVS 2, p. 5,6)."

Verzoekster weerlegt geenszins de motivering in de bestreden beslissing omtrent de vastgestelde tegenstrijdigheden door louter hypothetisch te verwijzen naar de slechte omstandigheden tijdens het interview bij aanvang van de procedure. Zelfs al valt niet uit te sluiten dat niet elk gehoor in optimale omstandigheden plaatsvindt, dan nog dient verzoekster *in concreto* aan te tonen dat wat in de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgenomen niet overeenstemt met wat zij heeft verklaard, *quod non in casu*. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters verklaringen haar werden voorgelezen in het Somalisch en dat zij deze vervolgens ondertekende, waardoor zij zich akkoord verklaarde met de inhoud ervan.

Wat de gevolgtrekking van de bestreden beslissing betreft inzake de werkelijke leeftijd van verzoekster en de plausibiliteit van haar verklaringen, stelt verzoekster dat er sprake is van een cascaderedenering die blijkt geeft van een weinig zorgvuldige manier van oordelen. In zoverre verzoekster kritiek uit op het feit dat de ene vaststelling inzake de leeftijd van verzoekster leidt tot verdere vaststellingen van ongeloofwaardigheid, meent de Raad dat dit een logische en pertinente wijze van redeneren betreft. Het louter kritiek uiten op de wijze van gevolgtrekking van de bestreden beslissing is *an sich* ook niet dienstig.

3.3.2. Tot slot wordt door de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld dat het gegeven dat verzoekster geen zicht geeft op haar levensomstandigheden een risicobeoordeling ten aanzien van herinifibulatie niet mogelijk maakt:

"De tweede vrees die u aanhaalt, is dat u onder druk van uw stiefvader opnieuw besneden zou worden (vragenlijst DVZ, CGVS 1, p. 3, CGVS 2, p. 3). Aangezien u geen zicht heeft geboden op uw werkelijke levensomstandigheden, is het voor het CGVS onmogelijk om deze vrees te kunnen inschatten. Zowel bij DVZ als het CGVS gaf u bij herhaling aan dat u alleenstaand was en u verklaart uitdrukkelijk dat u nooit bent getrouwd (CGVS 1, p. 8) om tijdens uw relaas dan plots te stellen dat u bent uitgehuwelijkt zonder inspraak of toestemming te geven (CGVS 1, p. 16). Of u al dan niet getrouwd bent (geweest) is van cruciaal belang voor een correcte beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie blijkt niet dat er in Somalië een systematische toepassing is van herinifibulatie (geheel of gedeeltelijk) tegen de wil van de vrouw in. U bevestigt dat ook in zoveel woorden wanneer u zegt dat een vrouw die getrouwd is geweest niet opnieuw zou worden toegemaakt (CGVS 2, p. 5).

Ook op het netwerk waarop u zou kunnen terugvallen bij terugkeer naar Somalië geeft u geen goed zicht. Zo is het niet aannemelijk dat u met niemand in uw herkomstland nog contact heeft. U kwam België binnen op 7 oktober 2021 (zie dossier DVZ). Op een telefoontje met uw moeder na toen u pas was gearriveerd (CGVS 1, p. 8), beweert u geen contact meer gehad te hebben met geen enkele persoon in Somalië (CGVS 2, p. 9). Dit kan het CGVS niet aanvaarden, aangezien u zeer vage verklaringen geeft over waarom u geen contact heeft, aangezien u helemaal niet lijkt te proberen om nieuws over uw familie te vergaren, en aangezien u wel beweert dat uw moeder verantwoordelijk gehouden wordt voor de moord op A., en dat ze "tot nu" problemen kent hieromtrent (CGVS 1, p. 18). Indien u daadwerkelijk geen contact heeft met uw familie, dan kan u onmogelijk weten dat uw moeder "tot nu" problemen kent. U geeft als reden voor het niet hebben van contact met uw familie in Cali Fouldheere, dat dit te gevaarlijk zou zijn, omdat uw stiefvader het te weten zou komen (CGVS 1, p. 7-8). U verklaart dat u zelfs geen contact heeft met uw nonkel in Mogadishu, noch met uw tante in Buul Lebeley, want dat zou ook te gevaarlijk zijn (CGVS 1, p. 10). Dat u op drie jaar tijd met geen enkele persoon in Somalië contact zou gehad hebben, is moeilijk te geloven. Des te meer omdat uw geloofwaardigheid al ver te zoeken is na de vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordeed, en na

de tegenstrijdigheden die moesten vastgesteld worden tussen uw vrees bij DVZ en CGVS, zoals aangehaald hierboven.

U beweert ook dat u geen contact hebt met uw neef F., die in het Verenigd Koninkrijk zou verblijven (CGVS 2, p. 8). U heeft zelfs niet geprobeerd om contact met hem op te nemen (CGVS 2, p. 8). De reden die u hiervoor geeft is omdat ze op zoek zijn naar u (CGVS 2, p. 8). Dat u uw neef in het Verenigd Koninkrijk niet zou kunnen bereiken omdat iemand in Cali Fouldheere naar u op zoek is, valt niet serieus te nemen.

Ook over uw nicht die in België woont verklaart u dat u niet weet waarom ze uit Somalië weggevlucht is (CGVS 1, p. 8). U gevraagd of u ooit aan uw moeder vroeg waarom uw nicht, die overigens ook in hetzelfde dorp woonde als u, weggevlucht was uit Somalië, antwoordt u: "Nee, ik heb het nooit aan mijn moeder gevraagd. En ze zei tegen mij dat ze het land verliet door problemen." (CGVS 1, p. 9). U blijft enorm vaag wat betreft uw nicht. Overigens is het ook opmerkelijk dat u niet via haar nieuws over uw familie of uit het dorp zou kunnen vernemen.

U beweert dus geen enkel contact te hebben met enige relevante persoon in uw familie of relevante persoon uit uw asielaanvraag, en zelfs met geen enkele persoon in Somalië. Het CGVS aanvaardt dit niet als geloofwaardig, en besluit dat u doelbewust uw familiale omstandigheden heeft achtergehouden. Zonder op de hoogte te zijn van uw huidige familiale situatie, is het voor het CGVS onmogelijk om een inschatting te kunnen maken van uw vrees voor herbesnijdenis.

U werd geconfronteerd met deze twijfel rond het ontbreken van enig contact, en er werd u in herinnering gebracht dat u de volledige waarheid dient te vertellen. U werd de kans geboden om met uw advocaat te overleggen in het bijzijn van de tolk. De PO verliet het lokaal, en wanneer het gehoor opnieuw hervat werd, werd u gevraagd of u uw verklaringen wenste te wijzigen. U bleef echter bij uw verklaringen (CGVS 2, p. 11)."

Verzoekster herhaalt de redenen dat ze geen contact had met iemand in Somalië in haar verzoekschrift en stelt dat ze niet inziet waarom er een zicht moet zijn op de levensomstandigheden van verzoekster gelet op het algemene risico dat vrouwen lopen op (her)infibulatie. Verzoekster verwijst hierbij naar landeninformatie.

De Raad verwijst hierbij naar het pertinente verweer dat werd ontwikkeld door de commissaris-generaal:

"Verweerder wijst er vooreerst op dat verzoekster zélf aangeeft dat uit de COI Focus Somalië : Vrouwelijke genitale verminking (VGV) (update) van 8 november 2024, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_vrouwelijke_genitale_verminking_vgv_20241108.pdf, blijkt dat het risico op herinfibulatie afhankelijk is van de familiale, sociale en culturele context waarin de vrouw leeft. In de COI Focus wordt aangaande herinfibulatie na een desinfibulatie in het buitenland het volgende aangegeven: "Vrouwen die geopend zijn om andere redenen dan een bevalling, zouden een risico kunnen lopen om opnieuw dichtgenaaid te worden maar dit is zeldzaam volgens het Lifos-onderzoek van 2019. Een bron stelt dat gedesinfibuleerde vrouwen die terugkeren uit Europa naar stedelijke gebieden normaal niet onder druk gezet worden voor een herinfibulatie en toch een huwelijkskandidaat vinden. Geen van de door Lifos gecontacteerde bronnen stellen dat vrouwelijke terugkeerders onder dwang geherinfibuleerd worden. Maar dit sluit niet uit dat vrouwen dit door de sociale druk van een echtgenoot, familie of vrienden toch ondergaan." (zie p.21). Nog in voornoemde COI Focus staat te lezen dat eens een vrouw getrouwd is, desinfibulatie en herinfibulatie minder belangrijk zijn omdat de maagdelijkheid van de vrouw irrelevant is geworden. In het geval van een jonge, single vrouw die gedesinfibuleerd is, schrijft Lifos (2019) dat de herinfibulatie afhangt van verschillende factoren zoals de context waarin ze leeft, haar familie en de verwachtingen van haar toekomstige echtgenoot (zie p.17). Ook in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt aangegeven dat het risico op herbesnijdenis afhankelijk is van risicobepalende factoren, waaronder de familiale status van de vrouw: "In the case of women and girls who have been subjected to FGM/C, the individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood for the applicant to be subjected to repeated FGM/C should take into account risk-impacting circumstances, such as: age, family status, type of FGM/ C experienced, family perceptions and traditions towards the practice, etc. (zie p.124). Het CGVS benadrukt dan ook dat uit voornoemde informatie dient te worden geconcludeerd dat er géén abstractie kan worden gemaakt van de persoonlijke situatie van de verzoekster in kwestie. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden onderstreept dat verzoekster zowel bij de DVZ als het CGVS bij herhaling aangaf alleenstaand te zijn en nooit te zijn gehuwd om dan tijdens haar relaas plots te stellen dat ze effectief werd uitgehuwelijkt zonder inspraak of toestemming te hebben gegeven. Verzoekster laat aldus na een duidelijk zicht te bieden op haar huwelijksstatus en het is niet aan het CGVS om hierover te speculeren. Verweerder herhaalt ter zake nog eens dat verzoekster zich zes jaar jonger voordeed en onaannemelijke verklaringen heeft afgelegd over het contact met haar familie. Dat verzoekster het CGVS geen correct zicht biedt op haar identiteit, familiale situatie, reële levensomstandigheden voor haar aankomst in België en haar vluchtmotieven, ondermijnt dan ook haar vrees om bij een terugkeer naar Somalië te worden geherinfibuleerd of te worden gestigmatiseerd omwille van haar

ondergaan hersteloperatie. Verder wijst het CGVS er nog op dat de enkele vaststelling dat verzoekster in de toekomst geschikt kan worden geacht om kinderen te krijgen, evenmin afdoende is om een gegronde vrees voor herinfibulatie in haar hoofde vast te stellen. Uit de COI Focus Somalië : Vrouwelijke genitale verminking (VGV) (update) van 8 november 2024 blijkt immers dat er géén systematische toepassing is van herinfibulatie (geheel of gedeeltelijk) tegen de wil van de vrouw in na een bevalling, scheiding of in het kader van een volgend huwelijk (zie p.17-21).

Het CGVS benadrukt tevens dat deze situaties vooralsnog louter hypothetisch zijn wat betreft verzoekster haar persoon. Er zijn aldus géén concrete indicaties dat verzoekster bij een terugkeer opnieuw zou worden onderworpen aan VGV.”

De Raad treedt de bovenstaande conclusie bij. Uit de beschikbare landeninformatie volgt dat in het geval van vrouwen en meisjes die VGV hebben ondergaan, niet al deze personen het risico lopen dat vereist is om een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen. Bij de individuele beoordeling van de vraag of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoekster om internationale bescherming opnieuw aan VGV zal worden onderworpen, moet rekening worden gehouden met omstandigheden die een risico inhouden, zoals: leeftijd, gezinssituatie, type VGV dat werd ondergaan, familiale percepties en tradities ten aanzien van de praktijk, enz.

Verder wijst de Raad op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet alsook naar het arrest C-125/22 van het Hof van Justitie van 9 november 2023 en specifiek naar de volgende paragrafen 51 en 68:

“51 Bovendien kan, krachtens artikel 4, lid 4, van richtlijn 2011/95, het feit dat een verzoeker in het verleden reeds is blootgesteld aan vervolging of aan ernstige schade, of dat hij reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of dergelijke schade, in beginsel een duidelijke aanwijzing vormen dat de verzoeker een reëel risico loopt om ernstige schade te lijden, zodat deze omstandigheden die verband houden met de persoonlijke situatie van de verzoeker, hoe deze ook zijn, altijd moeten worden betrokken bij de beoordeling of er sprake is van een reëel risico om een van de in artikel 15 van die richtlijn omschreven vormen van ernstige schade te lijden.”

“68 Bovendien is het – zoals in punt 51 van het onderhavige arrest in herinnering is gebracht en overeenkomstig artikel 4, lid 4, van richtlijn 2011/95 – aan de bevoegde nationale autoriteit om rekening te houden met de omstandigheid dat de verzoeker reeds ernstige schade heeft geleden of in die zin reeds rechtstreeks is bedreigd, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”

In casu stelt de Raad vast dat in hoofde van verzoekster geen voldoende risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die toelaten vast te stellen dat er in haar geval sprake is van een redelijke mate van waarschijnlijkheid dat zij bij terugkeer naar Somalië aan re-infibulatie zal worden onderworpen.

Immers dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen zicht geeft op verscheidene, doorslaggevende facetten van haar familiaal leven en identiteit, terwijl deze net van belang zijn om het risico op (her)infibulatie in te schatten. Gelet op dit gebrek aan medewerking kan noch de commissaris-generaal, noch de Raad een gedegen inschatting maken voor wat het voormelde risico betreft en of er al dan niet redenen zijn om aan te nemen dat verzoekster wel of niet zal worden geherinfibuleerd. De misleidende, tegenstrijdige en lacunaire verklaringen van verzoekster op vlak van haar leeftijd, burgerlijke staat en netwerk staan een beoordeling van verzoeksters vrees in de weg.

Gelet op het voormelde gebrek aan medewerking is het op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden verzoekster bij een terugkeer naar Somalië opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022,

beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen.

Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "louterre aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilities, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

De door verzoekster aangevoerde landeninformatie en nieuwsartikelen in haar verzoekschrift en aanvullende nota werpen geen ander licht op de bovenstaande analyse.

Verder zijn er geen persoonlijke omstandigheden aan de orde die voor verzoekster het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van haar leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP